

Досю Д. Драгановъ

Какъ гладѣше мама

Спомнямъ си, като малко дете, когато майка ми гладѣше кжщното пране. Тогава още тази работа не се възлагаше на домашнитѣ прислужници.

Ще постави тя малко разгорѣли дървени вжглища въ ютията, а върху тѣхъ ще натрупа още неразгорѣли; а самата ютия внимателно ще постави на каменна плоча, за да не прогори дървения подъ. Ще вземе старата оскубана метла, па ще замаха съ всички сили надъ вжглищата, докато всички се подхванатъ отъ огъня; после ще приклекне край ютията и съ всички сили ще надуе устни и ще задуха презъ страничнитѣ отвори, за да помогне за разпалването на всички вжглища. И когато вече се подаде синъ пламъкъ надъ тѣхъ, внимателно ще притвори капака на ютията и ще я остави спокойно да се нагрѣе. А въ това време ще постели надъ четирикраката чамова маса едно старо одѣяло, на много мѣста орѣфано, ще постави една прѣстена паничка съ вода на единия край на масата, ще подреди въ плетения кошъ прането съ особена грижливостъ и винаги по единъ и сжщъ начинъ. Най-отгоре ще нареди онѣзи прани дрехи, за които е нужна много гореща ютия; подъ тѣхъ онѣзи, които могатъ да минатъ и съ по-малко гореща ютия, и т. н., а най-отдолу ще постави разни кухненски парцали и пачавури, които могатъ да минатъ и съ вече изстудена ютия и за които трѣбва „да се каже, че сж гладени“. Следъ това ще поеме ютията съ дѣсната ржка, ще се обърне съ грѣбъ къмъ прането, ще я издигне на височината на устата си и ще духне два-три пжти толкова силно, че всичката насъбрана пепель ще изскочи отъ страничнитѣ отвори на ютията и ще полети високо изъ въздуха, като